

“ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਾਪਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ
ਅਭੁੱਲ ਯਾਦਾਂ”

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਦੀਆਂ ਅਭੁੱਲ ਯਾਦਾਂ

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

libref.singh.chand

“ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ
ਅਮੁੱਲ ਜਾਦਾਂ ”

“ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਦ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਦੇਸ (ਭਾਰਤ) ਵਿਖੇ ਜਾਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅੱਥੀ ਡਿਠੇ ਗਾਲ ਅਪਨੀ ਨਿਜੀ ਡਾਇਰੀ ਤੋਂ ਸੰਕਤ ਕੀਤੇ
ਹੋਏ ਲਿਖਨ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇ ਤੁੰਦੀਆਂ ਤੇ ਕਸੀਆਂ ਹਨ ਉਸ
ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਚ ਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ”

14-3-1951: ਅੱਜ ਚੰਕੜ ਤੋਂ “ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਖਬਾਰ” ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ
ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਰੀਰ ਚੰਕੜ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ: 1. ਸੰਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ
2. ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ 3. ਨਿਮਨ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ 4. ਸਫ਼ਰ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ 5. ਹਰਭ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ
6. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ 7. ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ 8. ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਗੋਰਖੜਾ 9. ਮੁਕਤੀ ਕੰਵਰ
10. ਪਵਿਤ ਕੰਵਰ 11. ਅਮਰ ਲਕ ਸਿੰਘ 12. ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 13. ਇਕ ਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦਾ”

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲੀ ਤੇ ਦਿਲੀ ਝਾਟ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਚੁਕ ਕਰਦੇ 12-3-1951
ਨੂੰ ਰਵਨਾ ਹੋਏ 14-3-1951 ਨੂੰ ਦਿਲੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਦਿਲੀ ਰਹਿਕੇ ‘ਚੈਲਾ ਸੁੱਲਾ’
ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਜਾਨ ਦੀ ਗਿਲਾਬੀ ਕਰਕੇ 17-3-1951 ਨੂੰ ਗਤ ਦੀ ਗੱਲੀ ਤੇ ਰਵਨਾ ਹੋਏ
ਜਾਂ (ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਰੀਰ ਦਿਲੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਦਿਲੀ ਦੀ ਥਾਂ
ਇਰਿੰਦੂਵੀਰ ਨਾਭ ਰੰਦ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਇਕ ਦਿਲੀ ਦੀ ਚੀਥੀ ਨਾਲ ਹੈ”

18-3-1951 ਅੱਜ ਮਏਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ 5 ਵਜੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਤੇ ਇਕ
ਜ਼ਾਰ ਵੈਲ ਲਈ ਆਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ 6 ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਤਪੋ ਭੂਮੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ
ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿੱਲੀ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ॥ ਸੰਤ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਲਕਨਾ ਸਿੰਘ
ਗਗੀ ਮਿਲੇ ਤੇ ਦੋ ਪਾਹਿ ਵੇਲੇ ਸੰਤ ਚਤੁਰ ਸਿੰਘ ਜੱਲਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਸ੍ਰ: ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਗੋਰਖੜਾ
ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਕੀਤੇ ਇਹ ਸੰਤ ਰਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਪਰ ਪਿੰਡ ਚੈਰੇ ਰੀਸੇ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹਨ ਤੇ ਅਸੀਂ
ਚੜ੍ਹੇ ਸਾਧੂ ਸੁਭਾ ਤੇ ਸਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਧਾਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਬੜੇ ਮਿਠੇ ਅਤੇ ਪੀਰਜ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ॥
ਸਾਡਾ ਡੇਰਾ ਰਾਮ-ਸਰਦੇ ਪਾਸ (ਵੱਡੇ ਬੜੇ ਮਾਮਣੇ) ਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਅੱਜ ਠੰਡ ਬਹੁਤ ਹੈ ਕਿਉਂ
ਕਿ ਝੜ ਵਾਲਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਅੱਜ ਸਾਮਣਾ ਦੀਵਾਨ ਗਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਚਾਟ ਪੀਤਿਤ ਹੋਯਾ ਅ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਧ ਨੇ ਜਾਨੇਕਾਂ ਪਰਮਾਣ ਮਭਿਨਾਦਾ ਉਤੇ ਦਿਤੇ ਤੇ ਕਿਹਾ
“ਕਿ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦੋ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹੋ
ਤੇ ਅਗਾਂਹ ਕਦੇ ਨ ਲੰਘੋ ਤੇ ਸੱਚੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਕੇ ਹੁੰਦੇ ॥”

19-3-1951 ਅੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਮਾ ਦੀ ਦਰਦ ਕੀਰਤਨ ਸੰਤ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਬਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ
ਗਗੀ ਨੇ ਲੇ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਮਨੋਰਥ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹ ਦਿਨਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਦੋ ਪਾਹਿ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ
ਚਾਰ ਪੰਜ ਸਰੀਰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਗਏ ਹਾਂ ਤੇ ਦੁਪਹਿਰ 6 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ॥

DATE

ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਾਏ ਨਹੀਂ ਨਾਮ ਦੀ ਸੰਤ ਟੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਕੀ ਵੇਲੇ ਮਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੰਕੇ ਰੱਖ
 ਜਮਾਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਧੁੰਡਨ ਤੇ ਮੇਰੀ ਨੁਹਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਥਨ ਕੇ ਕਹਿਨ ਲੱਗੇ "ਤੂੰ ਈਸਰ ਸਿੰਘ
 ਦਾ ਧੁੰਡ ਹੈਂ? ਤੇ ਮੇਰੇ ਹਾਂ ਕਹਿਨ ਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਮੈਂ ਚਰਨਾ ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ।
 ਅੰਤ ਮੈਂ ਵਰਿਅਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਬੰਦਰ ਸਨ ਤੇ ਹਨ ਤੇ ਮੀਗਤ ਦੀ ਗੱਲੀ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਗਤੀ
 ਅਰਥ ਨੂੰ ਪਰਚਣ ਕਰਕੇ ਸੰਤ ਟੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰੱਖ ਮਾਏ ਤੇ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀਆਂ
 ਭਰਜਾਂ ਸੁਨਾ ਕੇ ਮਾਨੂੰ ਨੇ ਗਨ ਕੀਤੀ ਘਾਟ ਛੱਡ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭਰਜ ਚੜ੍ਹੀ ਮਿਠੀ ਤੇ ਟਿਯਾਗੀ ਲੱਗੀ।
 "ਏਹ ਏਏ ਨੈਹਾਂ ਨੂੰ, ਲੱਗ ਗਈ ਨਾਮ ਦਰਸ ਏ" ਤਿਉ ਮਾਏ ਤੇ ਆਗਏ ਹੋ, ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਗ
 ਕੀਤਾ ਤੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਗ ਤੇ। ਏਹ ਏ ਘਾਗਾ ਅਰਥਾਤ ਰਵਨ ਤੇ ਏ ਡੇਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ।"

20-3-1951 ਅੰਤ ਸੰਮਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਆਮਾ ਦੀ ਦਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਗਿਓ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਤ
 ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਹੁਗੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਨਾਨਕ ਵਧਾਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਮਤੋਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਗਿਓ ਪਾਉਂਦੇ ਤੇ ਡੇ
 ਵਜੇ ਦੀ ਵਨ ਵਿਚ ਦਰਸਨ ਦਿਤੇ, ਸਭ ਮੀਗਤ ਨੇ ਦਰੇ ਵਲੀ ਦਰਨ ਤੇ ਮੀਨ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮ ਸੁਨਾ ਕੀਤੀ। ਭੋਗ ਧੋਨ
 ਤੇ ਘਾਟ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਮਤੋਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਗਏ ਹਾਂ ਤੇ ਗੀਚ-ਨਿਵਾਰ ਜੀ ਚਹੁਤ ਧਮੀ ਨੂੰ ਏਹਨਾਂ ਤਰੀਖ਼
 8 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਡੇਰੇ ਘਾਟ ਧੌਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਆਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਸੰਤ ਵਰੀਚੰਜੀ ਦੀ ਉਲੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।
 9 ਵਜੇ, ਘਾਟ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੀ। ਆਮਾ ਦੀ ਵਨ:- ਧੰਨ, ਡੇਰੇ ਕਰੀਬ ਅੰਤ ਤੇ ਇਸੇ ਸ੍ਰੀ
 ਮਤੋਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਤੇ ਏਹਨਾਂ ਡੇਰੇ ਦਾ ਏਹਾ ਹੈ ਭੋਗ ਧੋਨ ਤੇ ਘਾਟ ਧੋਨ-ਵਧਿਆਜ਼ ਜੀ ਵਧਮ
 ਪਾਉਂਦੇ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਆਮਾ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਘਾਗਾ ਸੁਰ ਤੇ ਇਸੇ ਸੁਰ ਵਿਚ ਚਹੁਤ ਰਮ
 ਹੈ ਚੜ੍ਹੇ ਸਮਤਾਨੇ ਆਏ ਤੇ ਏਹਨਾਂ ਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਸੰਤ ਦਸੈਧਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਏਹਨਾਂ ਨੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਮਤ
 ਚਿਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੀਵਨ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹੀ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਦੇ ਛਾਈ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਮਤੋਗੁਰੂ
 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਖਾਰ ਚਿੰਟ ਤੇ ਕਥਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਹੈ "ਅਠਵੇਂ ਧਿਆਇ ਸੁਰ ਹੈ ਤੇ ਹਰ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਧਮਿਗ
 ਜਮਾਇਆ ਹੈ। ਕਥਾ ਵਿਚ ਚਹੁਤ ਰਮ ਹੈ ਸਮਤਾਨਿਗਾਂ ਨੇ ਸਮਤੀ ਵਿਚ ਆਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ
 ਰਮਜਾਂ ਛੇਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਸੰਤ ਦਸੈਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਖ, ਰਹਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਖਨੇ ਕੇ ਕਹਿਨ ਲੱਗੇ:-
 "ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਜੀ। ਧਰ ਇਹ ਮਾਏ ਵੇਖ ਨਹੀਂ, ਏਹ ਤੇ ਰੇਹੀ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ।" ਕੀ
 ਮਾਗਾ ਜੀ ਅਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਦੇਹ ਦਲ ਹੈ ਗਏ ਹਨ, ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਦੰਦੇ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਏਸ ਉਸਰੇ ਮਾਧ
 ਮੀਗਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਏ? ਏਹ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਧਾ ਨਚਾਨਾ ਹੈਂ ਤੇ ਨਚਦੇ ਹਾਂ।" ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਮਤਾਨਿਗਾਂ
 ਨੇ ਵੀ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਰਮਜਾਂ ਸੁਨਾਈਆਂ ਤੇ ਨਿਤ ਨੇਮ ਦਾ ਭੋਗਤ ਦੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਧਿਆਨ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੰਤ ਤੇ
 ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੀਵਨ ਲੱਗਾ ਮੈਂ ਠੰਡ ਜਿਸਦਾ ਹੈ ਨਕਰ ਕੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਵਧਮ ਆਗਏ ਹਾਂ। ਚੰਦ ਲੂਣ
 ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਕਈਆਂ ਦੀ ਪਈਆਂ ਹਨ।"

21-3-1951 ਅੰਤ ਸੰਮਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਆਮਾ ਦੀ ਦਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੰਤ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੜ੍ਹੀ
 ਅਨੇਹਰ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਨਾਨਕ ਵਧਾਇਆ। ਇਸ ਰਮਦਾ ਛਾਨਣ ਕਥਾ ਸੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ ਤਿਉ ਸੰਤ
 ਦਸੈਧਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਥ ਪਰਚਣ ਕਰਕੇ ਗੀਚ-ਨਿਵਾਰ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਸੁਰ ਦਾਇਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ
 ਸੇਵਾ। ਰੇਹਾ ਲੱਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ। ਚੜ੍ਹਾ ਜੀ ਮਾਏ ਗਏਗਾ ਤੇ ਕਈ ਸਮਤਾਨੇ ਲੇਟੀਆਂ ਲੈਂਦੇ

ਮਨ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਕ ਕਲਉਤ ਨੇ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਖਿਰੀਤ ਧੜਕੇ ਸੁਨਾਈ ਤੇ ਭੋਗਿਆ ॥
 ਹਰੀ ਮੰਦਰ ॥੧੬੩॥ - ਅੱਜ ਧਾਠੀਆਂ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ੧੫ ਪਾਠੀਆਂ ਨੇ ਭਾਗ
 ਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਦੋ ਮੁਬਰਕਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਬਿਨਾ ਵਲ ਰਾਗ ਚੰਬੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ
 ਉਗਰਾਹ ਕੀਤਾ ਤੇ ਇਸ ਸੀ ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਮੁਬਰਕਾਂ ਉਦੇ ਹਨ 'ਸਿਰਸ' 'ਜੀਅਉ' 'ਦਿਭਾਇਆ' ॥
 ਪਾਠ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਇਸ ॥੧੬੩॥ ਦੇ ਕਰੀਬ ਇਕ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਫੈਸਰ ਸੇਰ ਸਿੰਘ 'ਸੇਰ' ਨੇ ਜੇਹੜਾ ਕਿ
 'ਪ੍ਰੀਤਮ' ਰਮਾਲੇ ਦਾ ਆਨਰੇਬੀ ਮੈਂਬਰ (HON. MR.) ਹੈ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਅਉਨ ਤੇ ਹਰੀ
 ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਗਿਆ ॥ ਪਾਠਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵੇਖਕੇ ਉਸਨੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ
 ਪਾਸਾਟ ਕੀਤੀ ਜਦ ਉਹ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬ. ਨਿਹੰਗ ਜੀ ਪੁਕਾਰੀਤਾ ਪਹਿਲਾਂ
 ਚਰਚਾ ਕੇ ਤੇ ਉਥੇ ਫਿਰ ਪਾਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ॥ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ. ਨਿਹੰਗ ਜੀ ਦੇ ਚਰਚਾਂ
 ਵਿਚ ਕੁਝ ਬੋਲਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ॥ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਇਹ
 ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਮਸਥਾਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ
 ਹਨ ਤੇ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਾਨ ਵਿਚ ਹਰ ਜਗਾ (ਇਥੈਰਸ) ਉਹ ਦਾ ਰੋਲਾ ਹੈ
 ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਚਿੱਕੜ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਏਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਹੈ ਪਾਠ
 ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵੇਖਕੇ ਮਨ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਰਿਤ ਵੀ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ
 ਅਪਣੇ ਪਾਠ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਏਥੇ ਦੇ ਪਾਠੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿਛੇ ਹਾਂ
 ਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਰ-ਬਾਣੀ ਦਾ ਨੈਸ਼ਚਰਚ ਗੈਰਮਿੰਟ ਵਲੋਂ ਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ
 ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਚੰਡੀ-ਗੜ੍ਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਤੇ ਚੰਮਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖ, ਯੁੱਠ ਤੇ
 ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਪਾਠੀਆਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੋਣਾ ਮਾਹੌਲ ਦਾ ਮੇਲਾ ਵੇਖਣ
 ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਰਿਤ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਰ ਆਇਆ ਪਰ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ
 ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਉਥੇ ਅੱਜ ਮੇਰਾ ਅਧਨਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਜਾਨ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਨਕਲ
 ਫੇਲ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਫਲ ਵਿਚ ਹੀ ਪਕੜਿਆ ਗਿਆ ਸਾਂ ਜਦ ਮੈਂ ਅਪਣੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਮੀਏ ॥
 ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਆਂ ਲਗਾਂ ਮਾਤਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਕਾਫੀ ਪਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਹਾਂ ਉਸਨੇ
 ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਮਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚੰਡੀ ਦੀ ਬਰਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ
 ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਤੇਜ਼ ਆਉਣਾ ਸੀ ॥ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਚੰਨ ਦਇਆਲ ਜੀ
 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਬਿਥਕੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਚੰਡੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨੋਟ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਕਿ
 ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਆਵੇ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਤਾ ਜਦ ਨੰਦਰਨ ਨੇ ਚੀੜ
 ਨਹੀਂ ਮੀਟੀ (ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੰਨ੍ਹ ਵਿਖੇ ਰੀਕਰਡ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ) ਚੰਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ
 ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੱਕ ਜੇਹਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ (ਅਪਣੇ ਨਿਜੀ ਤੌਰ ਤੇ) ਰਿਅਸਲ ਬੀੜ ਜੇਹੇ ਉਹ ਅੱਗੇ
 ਲੈ ਗਏ ਹੋ ਹਨ ਉਸਦੇ ਸਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਬੀੜ ਲਿਖਕੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਕਰੇ ਵਿਚ ਅਖੀਰ
 ਤੇ ਰਾਗਮਾਲਾ ਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਬਰਕਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਭੇਦ ਲਿਖ ਮਲੂਮ ਹੋਣਾ ਹੈ - ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ॥ ਫੇਰ
 ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਇ ਕਿ 'ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕਿਥੇ ਹਨ?'

DATE

ਦੱਸਿਆ ਕਿ 'ਸੰਨ ੧੮੨੬ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰੂਮ ਵਿਚ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ
 ਸਿਖ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾ ਪਾਸੋਂ (ਜੇਹੜੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ) ਪਤਾ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ
 ਉਹ ਸਿਖ ਮਾਝੇ ਪਾਸ ਜਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਪਤੇ ਵਾਲਾ ਚੁੰਡਨ ਭੇਜੇ
 ਤਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨ ਲੱਭਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਸਿਖ ਪਾਸ ਪਤਾ ਲਿਖਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ
 ਕਿ ਚੰਡੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਹੀ ਹੋਰ ਵੀ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਮਿਲੇ
 ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਤਕ ਜੀ ਹੋਏ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ
 ਉਹ ਸਿੱਖ ਜੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹਿੰਮੀ। ਇਕ ਵੇਰੀ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਦਿਨ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤੇ
 ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰਲਾ ਮਹੀਨਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸਿੱਖ ਰੂਮ ਵਿਚ ਸੰਨ ੧੮੫੫ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਜਾਇਆ ਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦ ਮੈਂ ਉਥੇ ਇਕ ਜਗਾ ਪਹੁੰਚਿਆ
 ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਲਕ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਤੇ ਮੈਂ 'ਯੈਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਇਥੇ ਦੋ ਲਕ ਰਿਖੇ ਪਰ ਜਦ ਮੈਂ ਕਿਸੇ
 ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਥੇ ਇਕ ਚਾਚਾ ਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ
 ਇਕ ਮਾਧੂ ਮਗਤਮ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਮਰੀਰ, ਮਰੈਰ ਦਾ ਹੋਰ ਗਲ ਵਿਚ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ
 ਤੇ ਉਪਰ ਕਾਲੀ ਕੰਧਲੀ ਸੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਇਕ ਹੋਰ ਸਿਖ ਉਸ
 ਬੰਗਲੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮਗਤਮਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏਹ ਮਗਤਮਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਸਿਖ
 ਜੰਗ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਰਾਮ ਪਥਰ ਜਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਈ ਕੰਧਲੀ ਤੇ ਗੱਡੇ ਚੜ੍ਹੀ
 ਫੇਰੀ ਦੇਖੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਅੱਜ ਕਲ ਰੂਮ ਵਿਚ ਹਨ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਸੋਂ
 ਉਹ ਮਗਤਮਾ ਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲਿਖਿਆ ਪਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਦ ਹੀ ਪਾਸਿਸ ਗਏ ਦਾ ਕਾਗਜ਼
 ਉਠ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਂ ਵਿਚ ਨਾ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਿੱਖ ਲੱਭਾ ਮੈਂ ਮਹੀਨੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਦੇ
 ਹਨ ਪਰ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿੰਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਜਦ ਮਸਾਂ
 ਜਾਣੇਗਾ ਉਹ ਜਾਣੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇ ਵਨਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪਾਠ ਸੁਰਦ ਦੇ ਦੀ
 ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਈ ॥

ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ:- ਅੱਜ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ ਲਗਭਗ ੫੦ ਜਨਾਬ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਮੱਥਾ
 ਟੇਕਣ ਵਾਲੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਸਾਖਾਰ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਚੰਕੌਰ ਨਿਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਸਨ ਦੇ ਪਾਸ
 ਹੀ ਸਾਂਝੀ ਜਗਾ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਅਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਬੜਾ ਰਸ ਹੈ ਏਹ ਸੁਰਦ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ
 ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ "ਰਾਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਰੈ ਜਮਾਵੈ" ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਗਲ
 ਵਿਚ ਮਤਾ ਚੰਡੇਰ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਹਨ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਪਨੇ ਮੁਖਾਰ ਚੰਦ ਤੇ ਕੰਧਲੀ ਸੀਤੀ ਹੈ
 ਤੇ ਕੰਧਲੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਜਾਗਾ ਹੈ ਜਦ ਭਾਈ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਠ ਲੈਕੇ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਕੰਧਲੀ
 ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਹੈ। ਇਕ ਘੰਟਾ ਨਿਰ-ਨੇਮ ਤੋਂ ਬਾਦ ਭੋਗ ਪਿਆ ਤੇ ਗਤ ਨੂੰ ਸੰਤ ਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ
 ਜੱਲੇ ਦਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਦੀਰਨ ਲਾਜਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਮੈਸਮਰ ਠੰਡਾ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਇਹੀ ਦੰਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣ
 ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਚੰਕੌਰ ਤੋਂ ਜਾਣੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਸਿਤਕਰਕੇ ਠੀਕ ਹਾਂ ॥

੨੨-੩-੧੯੫੧ ਅੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਮੰਤਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਨ ਸਿੰਘ
 ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਤਾ ਤੇ ਇਸ ਰਸਮ ਦੀ ਕੀਤੀਤਾ ਦਾ ਭੋਗ ਤਕਰੀਬਨ ੧੬ ਵੇਲੇ ਪਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਵੱਡੇ ਲੰਗਰ ਵੱਲ ਜਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤੇ। ਅੱਜ ਦੀ ਦਾਨ ਵਿਚ ਏਨਾਂ ਮੀਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਹਨ ਮੰਤਰ ਮੁਖ ਸਿੰਘ
 ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮਰਦਾਰ ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ, ਮਾਮਲਾ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਡਾ. ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦਿੱਤੀ,
 ਸ੍ਰ. ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ। ਨਵਾਂ ਮਾਧਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਮੰਤ
 ਰੇਸਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੀਕਰ ਰਹਿੰਦਾ ਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਮਿਲੇ ਹਨ ਇਸ ਮੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਦੂਜੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ ਜੋ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਅੱਜ ਕਲ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਕਰੀਬਨ ੧੬ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ
 ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਸਭ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਾਵਨਾ, ਸ੍ਰ. ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਚੁਪੀ ਰਾਤ ਤੇ ਮੰਤਰ ਦਿੱਤਾ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਰੰਗਮਈ ਦਲੇ ਮਿਲੇ ਜੋ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਅੱਠ ਵੇਲੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਠੀ ਦੇ ਚਾਹਰ ਬਾਬਾ
 ਵਿਚ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਚਿਰਜ਼ ਮਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਦਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਇਕ ਸਿਲ ਨੇ ਅਸਰੇ ਚਲਾ ਤੇ ਨਗਮੁਖ ਬਰੀਤੀ ਤੇ ਬੇਲੀ ਕੀਤੀ
 ੧੦ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨੰਦਰਾਮ ਮੰਤਰ ਸਿੰਘ ਹੈ ਤੇ ਪਿਛੇ ਦੀ ਪਾ-ਪੁਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਜਾਂ ਤੇ ਅੱਜ ਕਲ ਮਲੋਧਾ ਚੱਕ
 ੧੦੫ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਪਿਛਲੇ ੨੬ ਮਾਹਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਦੇ ਚਲਾਂ ਦਾ ਮਦਦਾ ੧੦ ਕੀਤਾ ਵੇਰੀ ਤਕਨ ਸ਼੍ਰਾਮ
 ਸ਼੍ਰਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਖ ਮੈਂ ਅਸੀਂ ਜੀ ਬਾਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨਾਮ
 ਦੀ ਰਾਤ ਬਖਸ਼ੀ। ਉਪਰੰਤ ਏਹ ਬਚਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਦੇਖ ਰੀਖ ਨਿਬੜ ਜੀ ਦੇ ਨੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਜਲ
 ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਚਰਨ ਕੀਤਾ। "ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ, ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਨੂੰ ਅਸਰ ਦਾ ਚਰਚਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ੧"
 ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਫੇਰ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਥੇ ਆਪਣੀ ਦੀ ਭਿਖਾ ਲਾਲ ਦੂਜੇ ਜਿਸੀ ਦਰਾਂ ਦੇ
 ੭੦-੮੦ ਮਾਹ ਦਾ ਹੋਰ ਹੋਏ ਹਨ ਉਥੇ ਮੇਰੇ ੩੫੦ ਮਾਹ ਦਾ ਹੋਰ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹੀ ਮੁਕਲ ਵੇਖਨ ਤੇ ਉਸ ਸਿੱਖਾ ਸਦਾ
 ਗਾਦ ਸੀ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਸਿਰਥੇ ਗੁੱਠ ਵਾਲੀ ਨੀਲੀ ਧੱਗ ਚੱਪੀ ਹੋਈ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸੀ
 ਸਕਦਾ ਜੋ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੨ ਵੇਲੇ ਤੇ ੧ ਵੇਲੇ ਤੀਕ ਤੇ ਫੇਰ ਦੋ ਪਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ੨ ਵੇਲੇ ਤੇ ੧ ਵੇਲੇ ਤੀਕ ਭੁਜਨ ਕਰਦਾ
 ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਇਹ ਬਚਨ ਮੁਨਕਦਾ ਮੁਭਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਸੰਤ ਆਲਾ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਯਾਮ ਜੀ ਦੀ ਬੇਬੇ ਦੀ ਮੰਤ-ਗਾਥਾ ਛਿੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਰੀਰ ਯਾਮ ਬੈਠੇ
 ਹੋਏ ਸਨ। ੧. ਚੰਡੀ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਲਾ ੨. ਡੁਲ੍ਹਣ ਦੀ ਬਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿੱਖ
 ਦੇ ਇਸ ਬਚਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ? ਕੀ? ਕਿਵੇਂ? ਇਹ ਸਚ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰੇ
 ਬਾਮੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਾਮ ਚਿਤਾਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਕਾਫੀ ਵਾਰ ਤਾਂ ਜਾਪ ਹੋਈ ਹੈ।
 ਸੁਪਨਾ ਦੀ ਬਨ:- ਅੱਜ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਲਈ ਇਕ ਬਾਸ ਪੰਡਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਏ ਬਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ
 ਵੱਡਾ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਬਿਅਨਤ ਸੀ ਕਿ ਇਤਨੀ ਜਗਾ ਮਸਾਂ ਹੀ ਪੁਰ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ੨੬ ਵੇਲੇ ਤੇ ਹੀ ਮੰਗਰਾਂ ਦਾ ਨਾਬਾਹ
 ਵੇਗਾ ਦੀ ਬਨ ਯਾਮ ਬਨ ਤੇ ਪਹਿਰੇ ਚੁਕਾ ਸੀ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਅਰੰਭਤਾ ਚਾਰ ਵੇਲੇ ਹੋਈ ਸੀ ਮੰਗਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਸੀ
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਲਈ ਇਕ ਮੰਦਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਸੀਂ ਸਯੋਨੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦੀਵਾਨ
 ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਕਿ ਬੀਬਾ ਨਿਬੜ ਜੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਯਾਮ ਜੀ ਜਗਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਬੀ ਬਨਾਂ ਦੀ ਸਾਮ ਬਇਆ
 ਲਾਲ ਤੇ ਸ੍ਰ. ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਨ ਤੇ ਮਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੋਹ ਦੀ ਜਗਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਬੀਕਰ ਵਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ
 ਮੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮੰਤਰ ਸਿੰਘ ਰੰਗੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਏਹ ਇਕ ਬੀਕਰ ਦਾ ਪਿੱਥ ਦੀ ਨਾਮ ਜੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਕੀਤੀ ਦੀ

DATE

ਸਰਬਤਤ੍ਵ ਦੇ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਿਖਤ ਮੀਤੋਂ ਵੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਗੀ ਸੰਤ ਜਤਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਦੀ
 ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਇਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਇਹੀ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਮੇਰਾ ਧਾਰਮਿਕ ਚੰਨਕ ਕਿਸੇ ਸੁਈਂ ਦੀਆਂ ਹਨ
 ਏਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਰਾਗੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਾਲੇ, ਦੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਸਰਬਤੀ ਤਾਂ ਹੈ ਅਸਾ ਦੇ ਜੱਥੇ
 ਵਿਚ ਪੰਜ ਸਰਬਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਮੁਰਮਾ ਸਿੰਘ ਹੈ (ਤਿਨ ਵਾਲੇ ਵਾਲੇ, ਇਕ ਨੇੜੀ ਚਲਾਤੇ ਇਕ ਦੇ ਬਾਕ ਵਾਲੇ
 ਹੈ ਅਸਾ ਜੀ ਨੇ ਧੋਮ ਵਿਚ ਅਸਾ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਮੈਨੇ ਦੇਗ ਨਾਲ ਹੀਤ ਘੜੀ ਪਰ ਨੇੜੀ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾ ਮਾਥ ਨ ਦੇ ਸੁਨਿ
 ਤੋਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਾਹਾ ਚੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਮਾਨ ਕੇ ਜੋ ਗੀਤ ਮਾਥਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਅਨੰਦ ਚਲਾ ਦਿਤਾ ਅੱਜ ਦੀ ਵਾਨ ਵਿਚੋਂ
 ਚੋਟਿਆਂ ਚਹੁਤ ਸੰਤ ਮਹਤਮਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਸੰਤ ਜਤਨ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਚੜ੍ਹੇ ਵਾਲੇ, ਇਕ ਮੁਰਮਿ
 ਮੁਰਦੇ ਵਾਲੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸੰਤ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਧੰਦੀ ਵਾਲੇ ਤੇ ਜੱਥਾ, ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਗਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ
 ਹੋਏ ਹਨ। ਸੰਤ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਦੀ ਰਸਮ ਵਿਚ ਬਸ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਤ ਖੜਨ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗੂੰ ਝੰਗ ਦੀ ਬਨ
 ਵਿਚ ਸਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਮ ਬੁਲੇ ਬਚਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭਾਗ ਵੰਡੇ ਪਿਆ ਹੋ। ਉਪਰੰਤ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿ
 ਜੀ ਨੇ ਸਾਪਨੇ ਮੁਖਾਰ ਚੀਟ ਤੋਂ ਕਥਾ ਅਚੀਰ ਕੀਤੀ ਹੈ "ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਧੰਮੀ ਮੀਰਾ ਜੀ ਨੇ ਦੁਰਦਾ ਹੋਏ ਹੈ
 ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਬਦਤ ਦਸਾਇਆ ਕਿਹਾ: "ਮਮਾ ਚਹੁਤ ਛੋਟੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸ੍ਰੀ
 ਮਹਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਵੇਰੀ ਮੁਗਲਾ ਝੁਰੂਰ ਫਿਰੇ"
 ਅਸਾ ਜੀ ਨੇ ਕੇਰਿਆਂ ਰੁੜੀ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਮੱਠਾ ਬਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਅਸਾ ਦੇ ਬਰੋਂ ਤੇ ਸੰਤ ਲਾਤ ਸਿੰਘ ਬਾਨ
 ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਵਾਲੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਚਨ ਦੱਸ ਕੇ ਮੀਰਾਤ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲੈ ਰੀਤਾ। ਅੱਜ
 ਦੀ ਮੀਰਾਤ ਦੀ ਹੜੀ ਦਾ ਜਾਂਟਾ ਲਗ ਭਾਗ 15 ਹਜ਼ਾਰ ਭਰ ਸੀ ਤਿਨ ਨੇ ਮਾ ਦਾ ਭਾਗ 8 1/4 ਵੰਡੇ ਪਿਆ ਤੇ ਰਾਤ
 ਨੂੰ ਦੋ ਤਿਨ ਥਾਈਂ ਤੇ ਹੋਏ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਜੱਥੇ ਚਲੇ ਨੇ ਵਾਏ ॥

ਸ਼ਾਮ ਨੇਟ:- ਗ੍ਰੀਵਾ ਨਿਵਤ, ਜੀ ਨੇ ਕਥਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੰਤ ਵਿਚ ਹੋਏ ਦਾ ਧੰਮੀ ਰਾਮ ਦਸਾਇਆ ਅਸਾ
 ਕੀਰਤੀ ਮੰਦਰੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਧੰਦੀ ਵਾਲੇ, ਦਾ ਜੱਥਾ ਚਲਾ ਵਾਏਗਾ ਤੇ ਚੰਨਕ ਤੇ ਆਏ
 ਜੱਥੇ ਚਲੇ ਸਿੰਘ ਵੀ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਗੇ ॥

23-3-1954: ਅੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਛੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਧੰਦੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਦਰਬਾਰੰਡ
 ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੀਨ ਦਸਿਆ ਨ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਕਾਢਾ ਚੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਮਾਨਾ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਸੰਤ ਬਰਿਸਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਵਜੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ (ਜੋ ਧੰਮੀ ਤਾਨੁ ਮਾਰਦੇ ਹਨ)
 ਤੇ ਨਾਲ ਹੀਤ ਸਮਾਨ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠੀ ਹੈ (ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਗੋਰਦਰ, ਸਾਤ ਸਿੰਘ ਮੇਰੀ, ਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਮੇਰੀ,
 ਇਕ ਵਾਲ ਸਿੰਘ ਮਨਰੇ ਦਾ ਤੇ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਘੁਪੀਰਾਭਾ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਪਛੜ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪਕਾਏ ਵਾਲੇ ਝਗਾ ਯਾਰੀ
 ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੁੜ੍ਹੇ ਹੋਈ ਵਰੇ ਦਾ ਚਹੁਤ ਅਨੰਦ ਸੀ ਅਸੀਂ ਮਲੇਕਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰੀ ਵਰੀ ਦੇ ਕਰੇ ਸਾਂ ਮਸਤਾਨੀ
 ਚਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ ਪੰਤਾ ਪ੍ਰਵਿਰ ਛਾਨਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਸੰਤ ਸੰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਚਹੁਤ ਮਸਤਾਨੇ ਹਨ
 ਪੰਤਾ ਛੇ ਚੀਧੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਦੋ ਚੀਧੀਆਂ ਤਾਂ ਹਰ ਦੀਵਾਨ ਸਾਂ (ਦੇਵੇ ਵੇਨੇ) ਮਸਤ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ ਦੀਵਾਨ ਚਾਹੁਤ
 ਰਸ ਹੈ (ਮਨ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਤੇ ਚੰਨਕ ਦਾ ਪੁਰਾ ਜੱਥਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਮਾਥਾ ਦੇ ਦਾ ਤਾਂ ਟੇਰ ਰਸ ਹੋਈ ਵਪ ਹੋਈ ਤੇ ਇਕ
 ਇਹੀ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਮਸਤਾਨੇ ਚਹੁਤ ਦੇਖੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਬਤ ਪੁਰਾ ਵਾਲਾ ਜਾਪ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਹ ਚੰਨਕ ਸੁ
 ਕੇਵਲ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਮਸਤਾਨੇ (ਚੰਨਕ) ਵਿਚ ਹੀ ਵੇਖੀ ਹੈ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੋਰਦਰ ਹੋ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥

DATE

ਮੰਤਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਉਚੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰ ਪੜ੍ਹ ਗਏ ਤਨ ਪਾਹ ਗਏ ਕ ਵਲੇ ਸੁਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ
ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਲੋਕ ਆਖੀਓ ਤੇ ਆਖੋ ਅਸਾਂ ਦੀ ਕੋਕ ਵਾਲਿਆ ਉਚੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਸਲੋਕ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਤਾਂ ਗੀਤ ਨਿਰਜਤੀ ਚੜ੍ਹਤੀ ਧੁੰਮੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ਰੀਤ ਨਾ ਭੋਗ ਪੈਂਦੇ (ਧੀਨੇ ਦਸ ਵਜੇ) ਪਿਆਰੇ ॥
ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਨੇਕਾਂ ਜੋ ਬੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵੱਲੋਂ ਵੱਲਾ ਖਾਣਾਂ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥

ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਦੀਵਾਨ :- ਅੱਜ ਗਉ-ਘਨ ਫਰੀਸ਼ੀ ਮੀ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਤਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਾਜ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪ
ਵਜੇ ਤੀਕ ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ 'ਆਲਿਸ਼ਾਨੀ' ਦੀ ਪਰਘਾਨੀ ਹੋਠ ਕਾਨ ਫਰੀਸ਼ੀ ਸੁਰ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ 'ਚੰਦਰ ਚੜ੍ਹੀ' 'ਆਲਿਸ਼ਾਨੀ' ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਰਸੀ ਕਰਿਸ਼ਨਾ ਲਾਲ ਹਰੇ ਦਸ ਗਉ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤੇ
'ਗਉ ਗੰਥਾਨਾ ਪਿਸਤਰੂ ਹੋਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ' ਉਸ ਉਤੇ ਦੋ ਮਤੇ ਪਾਸ ਹੋਏ ਤੇ ੭ ਵਜੇ ਤੋਂ ਮੰਤਰ ਨਿਰਜਤੀ ਸਿੰਘ
'ਆਲਿਸ਼ਾਨੀ' ਦੇ ਜੋ ਬੋਲੇ ਰੀਤ ਨਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਖਾਤੀ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕਾਨੇ ਦ ਚਨਾ ਆਲਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਚ ਸਿਤ ਜੀਉਠ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਾਵਲਾ ਦੀ ਕੋਕ ਦੇ (ਸੇਖਰਾ ਦੇ ਵਲੇ) ਮਸਤਾਨੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋਈ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਤ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋਏ ਤੇ
ਦਿਹ ਭਾਤ ਭਾਤ ਦੇ ਹਨ ਕਈ ਤਾਂ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤਾ ਹੀ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਦੇਖੇ ਹਨ ਜੋ
ਕੇ ਵਲ ਗਏ ਸੁਰ ਚੜ੍ਹੀ ਉਗਰੇ ਹਨ ਕਈ ਨਿਰਜਤੀ 'ਦੀਨ ਹੈ' ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ 'ਚੰਦਰ' 'ਚੰਦਰ' ਆਖਦੇ ਹਨ
ਸ਼੍ਰੀ ਗਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨ ਵਲੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਧ ਸੁਖਾਹੀ ਦੇ ਤੇ ਕੋਕ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵਿਚ ਨੌਸ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦਾ
ਭੋਗ ੮:੫੦ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਗਤੀ ਨਿਰਜਤੀ ੧੫ ਤੋਂ ੧੮ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਮਾਲ ਹੋਈ ਤੇ
ਸ਼੍ਰੀ ਗਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੋਏ ਦੇ ਕੀਤਾ ਵੱਲ ਵੱਲ ਖਾਣ ਤੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ॥

ਵੇ. ੩-੧੯੫੧ :- ਅੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਆਮਾ ਦਾ ਦਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਮੰਤਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੋ ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਦੇ
ਕੁਝ ਵਿਚ ੩ ਵਜੇ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦਿਸਾ ਭੋਗ ੬ ਵਜੇ ਪਿਆ ੬ ਵਜੇ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਵੱਲਾ ਕਰਕੇ ਗਤੀ ਭੀ
ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਈ ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਟੀਆਂ ਵਿਚ ਹੋ ਕੋਈ ਹੋਈ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਜੀਤਾ ਸਿੰਘ ਅਰ
ਦੀ ਭਿਤ ਸਿੰਘਾ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਨ ਦੀ ਚਰਨਾਤ ਵਿਚ ਹੀ ਜੋ ਆਲਿਸ਼ਾਨੀ ਨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਚੰਦਰ ਦੀ ਚੰਦੀ ਦੀ ਅਰੰਭਾ ਮੰਤਰ ਦਰਸ਼ਨ
ਸਿੰਘ ਬਾਜ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਉਹੀ ਤੇ ਸੁਖਾਹੀ ਸਿੰਘ ਲੁਪਿਆਣੇ ਵਲੇ ਦੇ ਜੋ ਬੋਲੇ ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ॥ ਆਰ ਵਜੇ ਦੇ
ਭੋਗ ਚ ਗੀਤ ਨਹੀਂ, ਹੁਤਾ ਜੀ ਤੇ 'ਆਲਿਸ਼ਾਨੀ' ਕੋਈ ਗਏ ਉਥੇ ਮੰਤਰ ਦੀ ਮੰਗਤ ਚੰਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀ ਮੀ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਲੋਂ
ਆਗੇ ਮਾਲ ਦੇ ਹੋਏ ਦੀ ਹਜ਼ਾਰ ਆਈ ਹੋਈ ਸੀ (ਵੇ. ਦਿਸ ਮਾਲ ਦਾ ਹੋਏ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ
ਪਰਦਰ ਵਲੋਂ ਹੋ ਰੋਗ ਸੀ) ਤੇ ਇਸ ਚੜ੍ਹੀ ਉਥੇ ਦਿਵਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸੇ ਧੀਨੇ ਤੇ ਬਾਦ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਆਲ
ਜੀ ਮੁੜ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਮਾਏ ਤਾਂ ਉਥੇ ਸੈਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਿਰਜਤੀ ਮਾਲ ਦੇ ਹੋਏ ਲਈ ਦੇ ਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਜੋ ਮਸ਼ੁਰੀ ਨਾਮ ਧਰੀ ਮੰਗ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲ ਪਾਈ ਤੇ ਹੋਏ ਤੇ ਹਰ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਪੰਝ ਕਈ ਦੇ
ਉਗਰੀ ਕੀਤੀ ਗਏ, ਮੰਤਰ ਦੀ ਮੰਗਤ ਵਲੋਂ ਮੰਤਰ ਅਰੰਭ ਮੰਤਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜੋ ਉਥੇ ਕੇਵਲ ਧਨੀ
ਆਖਾਤੀ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਲੇ ਕੋਈ ਆਖਾਤੀ ਚੜ੍ਹੀ ਮੁਖਿਲ ਨਾਲ ਪਹਿਲ ਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਪਰਘਾਨੀ
ਨਾ ਧਰੀ ਗਤ ਨੇ ਚੜ੍ਹੀ ਸੁਰੀ ਨਾਲ ਇਹੀ ਉਪਰ ਦੇ ਵੇਰੀ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਭੀਆਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਤੇ ੩:੦੦ ਤੋਂ
ਕੁਝ ਉਥੇ ਗਯਾ ਹਨ ਪਾਠਾ ਦੇ ਭੋਗ ਤੇ ੬ ਦਸ ਮੰਤਰ ਦੇ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਤੇ ਆਲ ਵਲੋਂ ਦਿਸ ਹੋਏ ਮੇਲੇ
ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਖਾਤਮਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੰਝ ਵਿਚ ਹੀ ਮੰਗਤ ਕੀਤਾ ਇਸ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਈ-
ਕੁ ਬਾਰ ਦਾ ਮੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ॥ ਇਸ ਭਾਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਚੁੰਨਾ ਚਾਹੀ ਦੀ ਹੋਈ ਰਹੀ ॥

ਨਿਯੁਤਿ ਮਹੈਯਾ ਛੰਦ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਤਿ ਚਰੀ ਜਿਸਿਨਾ ਮੀ ਤੇ ਦਿਸਤੰ ਚਾਰ ਫੇਰ ਨੀ ਫਿਰਿਯਾ॥

25-3-1951:- ਪਿਛਲੀ ਸਾਗੀਰਤ ਬਰਸਾਤ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸਿਤੁ ਏਸੇ ਦਾ ਕੀਤਨ ਸੰਤ ਘੋਰਮ ਸਿੰਘ
 ਦੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਵਾਰੇ ਏਰੂਪ ਵਿਚ ਹਰੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀਗਤ ਬਹੁਤ ਸਾਗੀਰਤ ਬਰਸਾਤ ਸੀ
 ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਬੰਦਸ਼ ਘੋਰ ਹੈ ਤੇ ਮੈਸਮ ਠੰਡਾ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤਨ ਚੰਗੇ ਹੋਏ ਪਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਚੰਬਕ
 ਨਿਥੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਹਾਂ ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਵੇ ਗੀਚ ਨਿਥੀ ਤੀਰੀ ਨੇ ਕੀਤਕੇ ਵਿਚਾਇ ਹੀ ਲਈ ਸਮਝ ਕੀਰੀ
 ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤ ਬਹੁਤ ਘੁਮੈਨ ਹਨ ਬਾਸ਼ਕਰਕੇ ਮਾ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ ਤੇ ਬੁਧ ਹੋ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ "ਜੇ ਇਸਦਾ
 ਭਾਗ ਹੈ ਤੇ ਏ ਤਾ ਬਹੁਤ ਬੁਧੀ ਹੈ" ਚੜ੍ਹੇ ਚਾਉ ਤੇ ਬੁਧੀ ਹੋਏ ਨੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਹਾਂ ਮੈ ਪਰਸਾਦ ਫਰਕੇ
 ਰਾਜਸਰ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਉਸ ਦੀ ਚੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਜਿਸਦੀ ਮਾਸ਼ਨੀ ਬਿਥੀ ਵਿਚ ਹੋ ਕੇ ਸਮਝਨੀ ਚਾਹ
 ਦੀ ਏਈ ਲਾਟ ਏਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ (ਇਸ ਦੀ ਚੀ ਬਾਰੇ ਗੀਚ-ਨੇ ਦਾਤ ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਮਝਨੇ
 ਮੁਕਾਰਾ ਏ ਤੇ ਚੰਬਕ ਵਿਖੇ 29-4-1950 ਨੂੰ ਸਮਝਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਉਧਰੇ ਸੁਵਿਤ ਜਿਰਰ ਕੀਤਾ ਸੀ)
 ਮੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ 11 ਵੇਰੇ, ਸ਼ੀ ਤੇ ਦੀ ਨਾਹਿਦ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਵਿਚ
 ਹੋਏ ਹਾਂ ਤੇ ਇਸ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਡਿਠੇ ਹਨ ਵੇਖਕੇ ਬੁਧੀ ਹੋਏ ਨੇ ਭਾਗੇ ਹਾਂ ॥
 1-4-1951 ਅੰਤ ਮਏਰੇ ਸੁ ਮੁਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰੋਗੀ (ਮਰਸ ਬਾਗ ਵਿਖੇ ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤਨ
 ਮਸ਼ਕਤ ਕੀਤਨੀ ਜੱਥੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਦੀਨ ਦਵਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਸਾਉਂਦਾ ਏ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰ ਸਿਮੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿ
 ਸਕੇ ਸੇ ਉਥੇ ਵਧਾ ਜਾਨੇ ਪਤਾ ਲਗਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਫ਼ ਦੁਏ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਫੇਰ ਦੋ ਬਾਗ
 10 ਵੇਰੇ ਕਰਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਬਾਗੀ ਘੁਮੈਨ ਤਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲੇ ਮੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਮਾਨੂੰ ਮਾਰੇ ਚੰਬਕ
 ਨਿਥੀ ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਸਭ ਦੁਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੇਗਨੀ ਦੀ ਦੁਖ ਦੀ ਦਿਤੀ ਤੇ ਬਚਨ ਕਰਿਨਾ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ
 ਬਾਰੇ ਦਰਸਾਇਆ ਜਿ "ਜਾਂ ਲਾਭ ਲੱਗੇ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਹੋਈ ਸਾਂ ਹਨ ਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸਾਂ" ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਾਇ
 ਉਠਾ ਨੇ ਇਕ ਮਾਈ ਸੁਣਾਈ:- "ਜਦ ਬੁਧਿ ਮੁਟ ਨੇ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਾਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਗੇ
 ਬਲ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਨਾ ਪਿਆ, ਉਹ ਸਿਮੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਨਾਤ ਲਾਟ
 ਲਈ ਤੇ ਬੁਧਿ ਸਿਮੇ ਲੈਨ ਵੇਲੇ ਤੇ ਬਾਸ ਦੇਨ ਵੇਲੇ ਕੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸਾਂ ਹਨ ॥ ਤਾਂ ਉਸ
 ਵੇਲੇ ਬੁਧਿ ਮੁਟ ਨੇ ਜਾ ਬਾਇਤਾ ਜਿ "ਠੀਕ ਉਹ ਸਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ" ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੁਧਿ ਸਿਮੇ:- "ਦੁਨੀਆਂ
 ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰਬ ਇਸਤਰੀ ਕੋਈ ਹੈ" ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਉਤਰ ਦਿਤਾ:- "ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ, ਰਿਓ ਜਿ ਜਦ ਉਹ ਬਾਗਰ
 ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਰਜ ਦੀ ਸੁਰਮਚੇ ਮਾਰੇ ਸੁੰਹ ਲੁਕਾ ਲੈਦਾ ਹੈ" ਤਾਂ ਕਾਫੇ ਬਲ ਨੇ ਕੇਰ ਬੁਧਿ ਸਿਮੇ:- "ਤੂੰ
 ਰਿਓ ਸਿਮੇ ਤਾਂ ਬਚਿਸਾ ਰਿਓ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬੁਧਿ ਸਿਮੇ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿਤਾ:- "ਮਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬਚਿਸਾ ਰਿਹਾ
 ਸਿਰਫ ਏਹ ਕਰਕੇ ਬਾਇਤਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ" ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਫੇ ਬਲ ਨੇ ਉਸਦੇ ਉਤਰ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਘੁਮੈਨ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦਾ
 ਮਹਲ ਘੁਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਇਸਤਰੀ ਕੋਈ ਤੇ ਦੁਖੀ ਤੇ ਕੀਤਨ ਹੋਏ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਮਝਨੇ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਹੀ ਗਏ ਉਥੇ
 ਰਹਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ॥ ਏ ਪਹਿਰੇ 2 ਵੇਰੇ ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਜ਼ਾ ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਦੀ
 ਏਥੇ ਵੇਖਨ ਗਏ ਹਾਂ ਰ ਉਥੇ 6 ਵੇਰੇ ਏਥੇ ਏਥੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਘੋੜਾ ਏਥੇ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਸੰਕਰ ਤੇ
 ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਿ. ਮਥਾ - ਦਾ ਇਨਾਮ ਜਿਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਥੇ 2 ਵੇਰੇ ਵਧਾ ਮਾਝੇ ਹਾਂ ॥
 2-4-1951 ਅੰਤ ਸਿੰਘ ਬਰ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ LALU SINGH ਦੀ ਪਤੇ ਸੁ: ਸੁਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰੋਗੀ ਤੇ
 ਸ਼ੀਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਵੇਰੇ ਰਹਾ ਹੋਏ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਕਰ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਸੁਰ ਸਿੰਘ ਸਭ ਦੁਲ ਸਿੰਘ

DATE

ਇਸਦਾ ਸਿੰਘ ਲਾਗੀ ਤੇ ਇਕਦਮ ਸਿੰਘ ਮਨ ਛੇਟਾ ਕਰੇ ਇਸਤੀਯਦਾ ਤਗਈਏ ਚਾਰੇ ਸਰੀਰਦਾ ਵਸੀਯ ਸਿੰਘ
 ਤੇਰੀ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਨਾਪੀ ਨਾਪਤੀਆਂ ਥਾਂ ਤੇ ਆਨ ਲਈ ਤਿਸਰਹਨ (ਚਰਮਤ ਹੋਰ ਕਰਕੇ ਮਨ ਇਕ ਦੇ ਰਾ
 ਆਨ ਲਈ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂ ਕਿ ਹੋਰ ਉਤੀਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ॥ ਰੋਹ ਤੇ ਸਿ ਮਾਰ, ਮਰਨਾ ਤੇ ਰਾਈਆਂ ਤੇ ਹੋ
 ਹੋ ॥ ੧੦੦ ਸੀਏ, ਦਾ ਸਫਰ ਤੇ ਹੋਰ ਕਰਕੇ ਮਨ ਦੇ ਨਿਯਮੇ ਸ਼ੀਰੀਏਨ-ਨਗਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਰਿਹਾਸ
 ਸਰਸੇ ਸੁ: ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੋਰਿ ਇਥੇ ਠਹਿਰੇ ਸਾਂ ਤੇ ਕਈ ਤਰਈਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ॥ ਗੀਬ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇਕ
 ਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਨਾਜ਼ ਵਰਨ ਦਾ ਮਨੁ ਮਾਨ ਹੈ ॥

3-4-1951: ਪੀਬ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਰਤਾ ॥ ੧੨ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਾਉਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ੀਰੀਏਨੀ ਦਰਦ ਕੀਰਤਨ
 ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਸ਼ੀਰੀਏਨੀ ਦੇ ਨਾਜ਼ ਧਾਠਾਂ ਦੇ ਭੰਗ ਧਾਨ ਮਈ ਗਏ ਹਾਂ ਤੇ ਉਥੇ
 ਪੀਬ ਵਿਰਧਕ ਮਾਰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ॥ ੧੨ ਵਜੇ, ਸ਼ੀਰੀਏਨੀ ਦੇ ਨਾਜ਼ ਧਾਠਾਂ ਤੇ ਚੈਠਕੇ ਖੁਹ ਤੇ ਗਏ ਰਸਤੇ ਵਿਚ
 ਸਾਬਤੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਗਾਠਾਂ ਤੇ ਮੰਤੀਆਂ ਦੇ ਥੀਆਂ ਹਨ ਕਈ ॥ ੧੦ ਤੇ ੨੦੦ ਤਰ ਦੀ ਸਿਟੀ ਦਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰ, ਹੋਇਆ ॥
 ਗਹੀਆਂ ਤੇ ਮੰਤੀਆਂ ਦੇ ਥੀਆਂ ਤੇ ਨਾਨੇ ਨੇ ਨਮ ਹਨ ਸਿੰਘ ॥ ੧੦ ਸੀ, ਸੀਰੀ, ਸੀਰ, ਤੀਰ, ਲੀਰ, ਲੀਰ, ਗੀਰ, ਗੀਰ
 ਸਾਇਰ ਨਾਮ ਹਨ ਤੇ ਇਥੇ ਇਕ ਧੀਰੀ ਧੀਰੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰੰਗ ਸਵੇਰ ਦਰਗਾਹ ਹੈ ॥ ਕੁਝ ਉਤਰੇ ਥਾਂ ਸਚਨਾ
 ਰੰਗ ਹੈ ਜਿਥੇ ਦਰ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਧਰਤੀ ਨਾਮੀ ॥ ਤੇ ਉਥੇ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਹਾਂ ॥ (ਜਿਸ ਨੇ ਦ:-
 ਸਾਂ, ਸਵੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਚਾਰ ਪੰਛ ਵਜੇ, ਤੀਰ ਗੀਬ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਸਮੀਠੀ ਵੰਢ ਚਾਰੇ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰਹ ਵਧਾ ਦਰ
 ਕੀਤਾ ਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਈਆਂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਮੱਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾਪਤੀ ਇਤੀ ਨਾਇਆ ਵਾਪਸ ਮੰਗੀ ਹੈ ॥
 ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ਨਾਮੀ ਚੈਠਕੇ ਨਿਵਾਸੀ ਦੇ ਹ ਸਰੀਰ ਧੀਰ ਹਮੇ ਚੈਠਕੇ ਗਹ ਵਿਰ ਮੰਤੀ ਕਰਦੇ ਸੰਤ ਨਗਰ ਦਰਦਨਾ
 ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਜੇ ਇਹ ਸਰੀਰ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ
 ੧, ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥
 ਹੈ ਸੰਤ ਨਗਰ ਪਾਉਂਦੇ ਸੰਤ ਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਵਰਿਯਾ, ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੰਤ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਫੀਰ ਦੇ ਸੁਲਮਨ ਕੀਤ ਤੇ
 ਸੰਤ ਗੁਰਾਧ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤੇਰੇ ਭਾਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੀਰ ਭਰਿਆ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਚਾਰ ਮਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ (ਦੀ
 ਵੇਸਾਸ ਨੂੰ ਹੋਏ ਹਨ) ਵਾਪਸ ਸੰਤ ਨਾਮ, ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਰੰਗੇ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਖੇ ਸ਼ੀਰੀਏਨੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਹਨ
 ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਰਤਨ ਨਗਰ ਤੇਰੇ ਰੰਗ ਵਜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਮਾਡੇ ਮੰਤੀ ਤੇ ਪਹਿਰੇ (ਵੇਲੇ ਚਾਢਾ ਕੀ) (ਇਸਦੇ ਸਥਿਤੀ ਯਾਤਰੀ
 ਸਿੰਘ ਜੀ) ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਨਾਪਨੇ ਇਸਦਾ ਲਈ ਨੈਹਰ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ ਆਖਤੀ ਦੀ ਸਿਰਤ ਹਨ ਚਿਤਲ ਲ
 ਰੀਕ ਹੈ ਆਪਤੀ ਦੇ ਪਾਸ ਤੇਰੀ ਧਨ ਇਕਥੀ ਧੈਠਕੇ ਚਰਨ ਵਿਸ਼ਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਤੀ ਨੇ ਚੜ੍ਹੀਆ
 ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ॥ ਸ਼ੀਰੀਏਨੀ ਵੀ ਧਾਨ ਥੋਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ॥

4-4-1951: ਸੰਤ ਦੀਨ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਸ਼ੀਰੀਏਨੀ ਦੇ ੧੨ ਵਜੇ ਹੀ ਨਾਪਤੀ ਨਿਤੀ ਕਾਰੇ ਵੇਲੇ ਲਈ ਰਚਨ ਹੋਏ
 ਹਨ ਤੇ ਆਪੀ ਗਾਰੇ ਵੇਲੇ ਹੀ ਹਾਂ ਸੰਤ ਸਵੇਰੇ ਗੇਠ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਭਲੇ ਥੀਆਂ ਦਾ ਲੀਗਰ ਵਰਤਾ ਇਸ
 ਤਾ ਰਿਹਾ ਛਕਨ ਦਾ ਲੀਗਾਂ ਦੀ ਕਾਠੀ ਭੀੜ ਜੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ੧੦ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਛੋਟੇ ਚਾਢਾ ਕੀ ਦੇ ਤਾਜ
 ਅਸੀਂ ਕੀਰਤਨ ਨਗਰ ਦੇ ਹਥੀ ਆਏ ਤੇ ਗਏ ਹਾਂ ਤੇ ਇਥੇ ਦਰਸਨ ਨਾਪਨ ਹਥੀ ਆਏ ਇਹ (੧੧) ਕੀਤਾ
 ਤੇ ਚਾਢਾ ਕੀ ਦੇ ਨਾਜ਼ ਕਰਨ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਚੈਠਕੇ ਹੋਏ ਹਥੀ ਜਗਤ ਤੇ ਚਾਢਾ ਕੀ ਦੇ ਨਾਜ਼ ਉਤਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੰਘ
 ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ, ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ, ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ, ਸੁਲਮਨ ਸਿੰਘ ॥ ਸੰਤ ਕੀਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸਾ ਸਿੰਘ

NamdhariLibrary@gmail.com

DATE

ਤੇ ਤੇਰੇ ਚੈਕਿਸਾਂ ਮੰਤਰਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਘੁੱਤ ਮੁਕਿਬਰਨ ਮੁਨਾ ਦੇ ਹਨ। ਤੇਰਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਹੀ ਜੀਵੀ, ਨਗਰ ਮਾਏ ਹੀ।
 ਗਤ ਨਿਵੇ, ਚਿਗਰੇ ਤੇ ਮਰਮਕਰਨ ਜੰਗ ਤੇ ਉਸਦੇ ਦੱਤੇ ਚਾਢਾ ਜੀ ਦਲੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਧਰੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਾਏ ਮਾਏ।
 ਤੇ ਉਥੇ ਦੇਵੇ ਚਾਢਾ ਜੀ, ਚੰਦਰਗੰਮ, ਤੇ ਉਥੇ ਦੇ ਪਿਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ, ਮੇਰਤਰਕਿਸ ਸਿੰਘ, ਮਦਰਸਾ ਸਿੰਘ, ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ
 ਗੋਰਿਚਰਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਚੈਠੇ ਹੋਏ ਮਨ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦੇ ਦੱਤੇ ਚਾਢਾ ਜੀ ਤੇ ਉਥੇ ਚਾਢਾ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗੀ ਤੇਰੀਆਂ ਧਰੁਰਨ ਕੀਤੀ
 ਧਰੁਰੇ ਮੁਨਾ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਗੋਰਿਚਰਨ ਹਨੀ ਹੈ ਇਹ ਰਾਮਦ ਧਰੁਰਿ ਉਹ ਮਾਤਾ ਦੀ ਮਿਥ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ॥ ਮਾਧ ਚਿਤੀਤ ਕਈ ਰੁਤ ਫਾਗਣਿ ॥ ਦਿਤਿਆਇ ॥ ਇਸ ਮਮੇ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇਕ ਸੁਚਰ
 ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸੁਚਰ ਮਨਾਂ ਹਤ ਦੇ ਜਾਗੇ ਹਨ, ਤੇਰੇ ਰਿਹਾ ਗ

5-4-1951:- ਮੰਤਰ ਮਾਏ ਦੇ ਚਾਢਾ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੇਰੀ "ਜੀਵਨ-ਨਗਰ ਦੀ ਤੇਰਿਆਂ"
 ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤਿਆ ਧਰੁਰੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ। "ਮੁਰ ਮਾਂ ਚਰਾਂ ਮਾਂ ਨਾਜ਼ ਨਹੀ" ਇੰ ਨਾਜ਼ ਮਾਂ ਦਿੱਤਿਆ ਗ
 ਤੇ ਉਥੇ ਮਾਏ ਮਾਏ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਮਾਂ ਮੇਰੇ ਕਈ ਦੇ ਧਰੁਰੇ ਦੇ ਰਹਾਨਾ ਹੋਏ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਰਸਨ
 ਸਿੰਘ ਗੋਰਿਚਰਨ ਤੇ ਚੀਧੀ ਮੁਰਤੀ ਤੇਰੇ ਹੀ ਨਾਮ ਹੋਏ ਹੋਏ ਤੇ ਹੋਏ, ਸੁ: ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਂ ਮੇਰੇ ਧਰੁਰੇ
 ਗਾਂ ਤੇ ਮਾਂ ਦਿੱਤਿਆ ਜੀ ਮਾਂ ਕੀ ਨੇ ਮਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਕੀ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਨ ਕਈ ਹੈ ਤੇ ਦਿੱਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ
 "ਪਰਸਦਾ ਫੁਲ ਤੇ ਚਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਨਾ" ਤੇ ਗਤ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਨੇ ਘੁੱਤ ਪਾਗੇ ਮਿੱਠਾਂ ਮਾਧਾਂ ਦੇ ਚਰਨ
 ਸੁਨਾ ਦੇ ਹਨ ਤੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੀ ਸਮਾਂ ਚਿਤੀਤ ਹੈ ਦਿੱਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਦਿੱਤਿਆ ਹੈ ਜਾਂਚੇ ਦੱਤੇ ਨਿਸਤਰਾਂ ਮਾਧਾਂ ਨੂੰ
 ਪਰਸਦਾ ਫੁਲ ਤੇ ਮਾਧ ਦਿੱਤੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਹਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਦਾ ਨੀਲਮ ਸੀ ॥

5-4-1951:- ਗੀਤ-ਨਿਵਾਰਨ ਜੀ ਰਬ ਦੇ ਮਾਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਨਾਮ ਦੇਵੇ ਚਾਢਾ ਜੀ ਦੀ ਮਾਏ ਹਨ ਮੰਤਰ
 ਮੰਤਰ ਤੇਰੇ ਮੀ ਮਾਮਾ ਦੀ ਬਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਨ ਦਿੱਤੀ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਖ ਮੇਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਮੀ ਜਾਂਚੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਉਥੇ ਤੇ
 ਪਾਠ ਦੇ ਚੈਠੇ ਚਾਟ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਾਂ ਦਿੱਤੀ ਮਾਗੇ ਚਾਗੇ ਦੀ ਦਿੱਤੇ ਚੈਠੇ ਚੈਠੇ ਦਾ ਸੁਭਕ ਪਾਧਤ
 ਤੇ ਦਿੱਤਿਆ ਮੰਤਰ ਚਰਨਾਂ ਦਿੱਤੀ ਮੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ ਚਰਨ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਜੇ ਵੀ ਮੰਗੀਏ ਤੇਰੇ ਮਾਗੇ ਮੁਰਦ ਪਸੰਦ ਮੰਗੀਏ
 ਪਰ ਮੰਗਿਆ ਦੀ ਚੈਠੇ ਕਦੇ ਹੈ ਜਦ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਦੇ ਹਨ ਕੇਰੇ ਮਾਂ ਮਾਂ ਚਰਿਗਾਂ ਹੈ ਕਦੀਆਂ ਹਨ
 ਚਰਨਾਂ ਦਿੱਤੀ ਮੰਤਰ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਪਰਸਦਾ ਦਿੱਤਿਆ ਦਿੱਤਿਆ ਦਿੱਤਿਆ ਦਿੱਤਿਆ ਦਿੱਤਿਆ ਦਿੱਤਿਆ
 ਤੇ ਫੇਰ ਪਰਦੇਸ ਗਏ, ਚਰਨਾਂ ਦਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਗਾਂ ਰਿਸਤੇ ਚਰਾਂ ਨੇ ਮਦਰਕਰਨ ਦੀ ਚਰਨੇ ਹੋਰਾਂ
 ਕੇਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ, ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਕੁਝ ਰਿਹਾ ਚੈਠੇ ਚੈਠੇ ਦਾਗੇ ਦੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਪਰਤੀਤ
 ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਤੇ ਨਾਂ ਹੀ ਮੰਤਰ ਦੇਵੇ ਦਾ ਦਿੱਤਿਆ ਤੇ ਰੰਗ ਦਾ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਦਿੱਤਿਆ ਤੇ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਫੁਲ
 ਲੱਗਾ ਹੈ ॥ ਹੋਰ ਚਰਨ ਕਰ ਦਿੱਤਿਆ ਦਿੱਤੀ ਦਿੱਤਿਆ ਕਿ ਮਾਂ ਚਰਨਾਂ ਨੇ ਜੇ ਹੈ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਿੱਤਿਆ ਹੈ ॥
 ਪਰਸਦਾ ਕੀਤੀ ਜੇ ਗੁੱਬ ਮੰਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਿੱਤਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰੁਰਨ ਤੇ ਪਾਤ ਲੱਗਾ ਹੈ ਸਿੰਘ ਦਿੱਤਿਆ ਨਾਮ ਪਾਤੀਆਂ
 ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਜਾਤੀ, ਫੇਰ ਦਰਸਨ ਦੀ ਦਰਸਨ ਮਾਏ ਹੀ ॥ ਉਸਦੇ, ਹੋਰ ਵੀ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੋਏ ॥
 ਪਰਸਦਾ ਫੁਲ ਲੱਗੇ ਹੀ ਦਿੱਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਦਿੱਤਿਆ ਚਰਨ ਮਾਏ-ਚਰਨ ਤੇ ਧਰੁਰੇ ਧਰੁਰੇ ਚਰਨ ਗਏ ਹਨ
 ਦੀਨ ਦਿੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਦਾ ਧਰੁਰੇ ਮੈਲ ਚੈਠੇ ਦਿੱਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਨੇਵਰ ਦਾ 500/- ਦਾ
 ਦਿੱਤਿਆ ਦਿੱਤਿਆ ਹੈ ਦਾ ਪਸੰਦ ਮਾਗੇ ਚੈਠੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਦਾ ਪਸੰਦ ਮਾਧਾਂ ਦੇ ਹੋਰੇ ਹੋਇਆ ਹਨ ॥

DATE

18-4-1951:- ਅੰਤਰੀਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੂਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾ
 ਕੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੂਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਕੇ ਤੀਰੇ ਹਨ ਦੀਨ-ਦੁਇਆਨ ਦੀ ਚੜ੍ਹੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਮਾਪਨੇ ਪਾਸ ਨੀਕ ਕੇਨ ਬਿਨਾਂ ਸੁਭ ਉਧਰੇ ਮੁਟਿ ਹਨ ॥ 'ਮਾਇਆ ਦੁਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿੱਥਿਆ
 ਦੱਸੀ ਏ ਨਾਉਰਾ ਲੇ ਸਮੇਂ ਘਰਤ ਦੱਸਿਆ ਭੈ ਨਾਉਰਾ ਚਾਹੇ ਆਪੇ ਉਤੇ ਵਾਜੀ ਸਿੱਖ ਬਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ॥
 ਇਸ ਧਰਮ ਵਿਚ ਉਧਰੇ ਮੁਟਿ ਕਰੀਏ ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਨ ਚਾਹਤ ਧਰਮ ਹੈ ਇਸਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸਾਉਣੀ ਲੈ ਗਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥
 19-4-1951:- ਅੰਤਰੀਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੂਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾ
 ਕੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੂਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਕੇ ਤੀਰੇ ਹਨ ਦੀਨ-ਦੁਇਆਨ ਦੀ ਚੜ੍ਹੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਮਾਪਨੇ ਪਾਸ ਨੀਕ ਕੇਨ ਬਿਨਾਂ ਸੁਭ ਉਧਰੇ ਮੁਟਿ ਹਨ ॥ 'ਮਾਇਆ ਦੁਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿੱਥਿਆ
 ਦੱਸੀ ਏ ਨਾਉਰਾ ਲੇ ਸਮੇਂ ਘਰਤ ਦੱਸਿਆ ਭੈ ਨਾਉਰਾ ਚਾਹੇ ਆਪੇ ਉਤੇ ਵਾਜੀ ਸਿੱਖ ਬਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ॥
 ਇਸ ਧਰਮ ਵਿਚ ਉਧਰੇ ਮੁਟਿ ਕਰੀਏ ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਨ ਚਾਹਤ ਧਰਮ ਹੈ ਇਸਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸਾਉਣੀ ਲੈ ਗਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥

25-4-1951 ਤੇ 28-4-1951 ਤੀਕ:- ਅੰਤਰੀਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੂਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾ
 ਕੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੂਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਕੇ ਤੀਰੇ ਹਨ ਦੀਨ-ਦੁਇਆਨ ਦੀ ਚੜ੍ਹੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਮਾਪਨੇ ਪਾਸ ਨੀਕ ਕੇਨ ਬਿਨਾਂ ਸੁਭ ਉਧਰੇ ਮੁਟਿ ਹਨ ॥ 'ਮਾਇਆ ਦੁਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿੱਥਿਆ
 ਦੱਸੀ ਏ ਨਾਉਰਾ ਲੇ ਸਮੇਂ ਘਰਤ ਦੱਸਿਆ ਭੈ ਨਾਉਰਾ ਚਾਹੇ ਆਪੇ ਉਤੇ ਵਾਜੀ ਸਿੱਖ ਬਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ॥
 ਇਸ ਧਰਮ ਵਿਚ ਉਧਰੇ ਮੁਟਿ ਕਰੀਏ ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਨ ਚਾਹਤ ਧਰਮ ਹੈ ਇਸਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸਾਉਣੀ ਲੈ ਗਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥
 1. ਸਿੱਖ ਮਿਥ ਮੇਰੀ 2. ਨਾਉਰਾ ਲੇ ਸਮੇਂ ਘਰਤ ਦੱਸਿਆ ਭੈ ਨਾਉਰਾ ਚਾਹੇ ਆਪੇ ਉਤੇ ਵਾਜੀ ਸਿੱਖ ਬਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ॥
 6. ਭਾਤ ਸਿੱਖ ਚਾਹਤਾ 7. ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਨ ਚਾਹਤ ਧਰਮ ਹੈ ਇਸਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸਾਉਣੀ ਲੈ ਗਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥
 27. ਅੰਤਰੀਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੂਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾ
 ਕੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੂਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਕੇ ਤੀਰੇ ਹਨ ਦੀਨ-ਦੁਇਆਨ ਦੀ ਚੜ੍ਹੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਮਾਪਨੇ ਪਾਸ ਨੀਕ ਕੇਨ ਬਿਨਾਂ ਸੁਭ ਉਧਰੇ ਮੁਟਿ ਹਨ ॥ 'ਮਾਇਆ ਦੁਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿੱਥਿਆ
 ਦੱਸੀ ਏ ਨਾਉਰਾ ਲੇ ਸਮੇਂ ਘਰਤ ਦੱਸਿਆ ਭੈ ਨਾਉਰਾ ਚਾਹੇ ਆਪੇ ਉਤੇ ਵਾਜੀ ਸਿੱਖ ਬਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ॥
 ਇਸ ਧਰਮ ਵਿਚ ਉਧਰੇ ਮੁਟਿ ਕਰੀਏ ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਨ ਚਾਹਤ ਧਰਮ ਹੈ ਇਸਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸਾਉਣੀ ਲੈ ਗਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥

ਸਮਾਪਤ